

Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświęcimskim i Zatorskim tudzież z Wielkiem Księstwem Krakowskim.

Część II.

Wydana i rozesłana dnia 18. Lutego 1852.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthum Krakau.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 18. Februar 1852.

Jahrgang 1852.

Rozporządzenie krajowej dyrekcji skarbowej z dnia 4. Listopada 1851,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych,

mocą którego wydawanie kart podatkowych (Anlagszejnów) ustaje, a natomiast układanie indywidualnych tabel płatniczych i sposób pokwitowania upłaconych kwot podatkowych przepisuje się.

Gdy powód przepisanego dekretem kancelaryi nadwornej z dnia 1. Września 1826 za l. 2279 *) zaprowadzenia kart podatkowych, mianowicie aby tutejszym zwierzchnościom gruntowym podać pewny i łatwy środek utrzymywania w ewidencji nałożonego podatku pod ich odpowiedzialnością będącego, jakoteż ratalnych spłat i zaległości w takowym, przez organizację urzędów podatkowych ustał, przeto spowodowane zostało wysokie Ministerstwo skarbu dekretem z dnia 13. Października 1851 za l. 12007 rozporządzić, aby przestano wydawać karty podatkowe (anlagszejny). Mają zatem urzędy podatkowe ułożyć, jak porządek każe, indywidualne tabelle płatnicze i takowe urzędowi obwodowemu przedłożyć, który prenotowane kwoty podatku z rozkładem (repartycją) porównawszy, owe tabelle urzędownie poświadczy, klauzulą co do rat podatkowych, jakie kontrybucenci prawnie wnosić powinni, z wyciśnieniem urzędowej pieczęci opatrzy, i te urzędom podatkowym jak najspieszniej odeszle. Urządzone tym sposobem tabelle płatnicze, podają co do prenotowanych należności i co do rat upłaconych tę samą ewidencję, jako sprawiały dotąd karty podatkowe, które przeto stają się całkiem niepotrzebnymi.

Zakwitowanie z ilości upłaconych ma, gdzie takowe indywidualnie wnoszone bywają, dziać się sposobem dotąd używanym, to jest: urzędy podatkowe kwitować będą z poszczególnych uiszczeń tak w indywidualnych tabelach płatniczych, jako i w książeczkach podatkowych każdego kontrybuenta. Tam zaś, gdzie płacenie podatków dzieje się gminami albo przez kolektantów, stwierdzenie odebrania stosownie do §. 42 instrukcyi dla urzędów podatkowych, podług rejestrów pobieranego podatku stałego wydane, do tabelli płatniczej przypieczętowane być ma.

Należność podatkowa od posiadaczy gruntów dominikalnych i gruntów wolnych płaci się mimoto oddzielnie i bezpośrednio w urzędach podatkowych, i kwitowana być powinna w książeczkach podatkowych, które kontrybuentom z urzędów podatkowych wydawane być mają.

Krajewski m. p.

*) W zbiorze ustaw prowinc. z r. 1826 n. 120. str. 147.

3.

Erlass der Finanz-Landes-Direktion vom 4. November 1851,

an sämtliche Kreisämter,

womit die Ausfertigung der Steuer-Anlagscheine eingestellt, dagegen die Verfassung der individuellen Steuer-Einzahlungstabellen eingeführt, und die Abquittungsart der eingezahlten Steuerbeträge bestimmt wird.

Da der Grund der mit Hofkanzleidekrete vom 1. September 1826 Z. 2279*) angeordneten Einführung der Steuer-Anlagscheine, um nämlich den hierländigen Grundobrigkeiten ein sicheres und leichtes Mittel zu verschaffen, sich in der Evidenz der unter ihrer Verantwortung gestellten Steuerauflage, ihrer Zahlungsraten und der Rückstände zu erhalten, mit der Organisation der Steuerämter aufgehört hat, so hat sich das hohe Finanz-Ministerium mit Dekret vom 13. Oktober 1851 Z. 12007 bestimmt gefunden, es von der Ausfertigung der Steuer-Anlagscheine abkommen zu lassen. Die Steuerämter haben demnach ordnungsmäßig die individuellen Steuereinzahlungstabellen zu verfassen, und dieselben dem Kreisamte vorzulegen, welches die vorgeschriebenen Beträge mit der Steuerrepartition zu vergleichen, diese Tabellen mit der ämtlichen Bestätigung und der Klausel rückfichtlich der, den Kontribuenten gesetzlich zustehenden Ratenzahlungen unter Beisehung des ämtlichen Siegels zu versehen, und an die Steuerämter mit aller Beschleunigung zurückzuleiten hat.

Die auf diese Art eingerichteten Einzahlungstabellen verschaffen bezüglich der Vorschreibungsgebühren und der Einzahlungsraten dieselbe Evidenz, wie dieß bisher bei den Anlagscheinen der Fall war, und machen die letzteren ganz entbehrlich. Die Abquittirung der bezahlten Beträge hat dort, wo die Einzahlung individuell geleistet wird, auf die bisherige Art zu geschehen, das heißt: die einzelnen Abstattungen müssen sowohl in den individuellen Steuer-Einzahlungstabellen, als auch in den Steuerbüchern der einzelnen Kontribuenten von den Steuerämtern quittirt werden.

In jenen Fällen aber, wo die Steuer-Einzahlung gemeindweise, oder mittelst Kollektanten geschieht, ist nach dem §. 42 der Belehrung für die Steuerämter, die Empfangsbestätigung aus dem Empfangsregister der direkten Steuer auszustellen und der Steuer-Einzahlungstabelle beizufügen. Die Steuerschuldigkeit der Dominikal- und freien Besizer wird ohnehin abgesondert und unmittelbar bei dem Steueramte eingezahlt, und ist auf den Steuerbüchern, welche die Steuerämter den Kontribuenten auszufolgen haben, abzuquittiren.

Krajewski m. p.

*) In der Provinzial-Gesetzsammlung vom Jahre 1826, No. 120, Seite 147.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 17. Grudnia 1851,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych,

ażeby ekspedycyje władz politycznych stronom po za siedzibą ich urzędowania mieszkającym przez pocztę doręczano.

Podług zasad najwyższém postanowieniem z dnia 3. Stycznia 1851 zatwierdzonych (dziennik praw państwa z roku 1851, Cz. IX. str. 111. *), których trzymano się przy uregulowaniu wolności od opłaty pocztowej (portoryum), korespondencyje urzędowe władz monarchicznych między sobą, bez względu na treść, a więc i wtenczas kiedy za przedmiot prywatne sprawy mają, wolne są od opłaty pocztowej.

Gdy zatem dostrzeżono, że najwięcej władz politycznych i sądowych ekspedycyje w sprawach strón wydawane, do strón, które po za siedzibą ich urzędowania mieszkają, nie posła wprost przez pocztę, ale do dotyczącej władzy miejscowej, aby je stronom doręczyły, i gdy przytem należytość pocztową, która z tego powodu skarbowi odpada obecnie, przy zniesieniu sądów patrymonijalnych i dominikalnych urzędów, a ogólnem zaprowadzeniu władz monarchicznych dochodzi do znakomitej wysokości, przeto wysokie Ministerstwo spraw wewnętrznych, czyniąc zadość żądaniu Ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych pod dniem 26. Listopada r. b. za l. 6468 C. objawionemu, a razem działając w interesie dochodu pocztowego, który przez rzeczone postępowanie uszczerbku doznaje, zaleciło rządowi krajowemu nakazać władzom politycznym, ażeby ekspedycyje swoje stronom po za siedzibą ich urzędowania przebywającym wtenczas tylko przez przyzwoite władze polityczne doręczać kazały, gdy tego szczególne powody w interesie publicznym wymagają, zwykle zaś to wprost przez zakład pocztowy skuteczniały, w którym to razie od strón przypadła należytość pocztowa pobieraną być ma.

Takie wreszcie postępowanie ułatwi nie mało tryb czynności władz dotyczących.

O czem urzędom obwodowym w skutek dekretu wysokiego Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. b. m. za l. 27116 dla zastosowania się czyni się wiadomo.

Gołuchowski m. p.

*) W dzienniku praw kraj. z r. 1851 cz. VII. n. 48. str. 123.

4.

Erlaß des Landesguberniums vom 17. Dezember 1851,

an sämtliche Kreisämter,

wodurch die Zustellung der Erlässe politischer Behörden an Partheien, welche außerhalb ihres Amtesortes wohnen, mittelst der Post angeordnet wird.

Nach den mit Allerhöchster Entschliesung vom 3. Jänner 1851 genehmigten Grundsätzen über die Regulirung der Postportofreiheiten (Reichsgesetzblatt vom Jahre 1851 Stück IX. S. 111*) sind die Amtskorrespondenzen der landesfürstlichen Behörden unter sich, ohne Rücksicht auf ihren Inhalt und sonach auch in den Fällen, in welchen sie Privatangelegenheiten zum Gegenstande haben, von der Entrichtung des Postporto befreit.

Da nun die Wahrnehmung gemacht wurde, daß der größte Theil der politischen und Justizbehörden die Erlässe in Partheisachen an die Partheien, welche außerhalb ihres Amtesortes wohnen, nicht direkte an dieselben mittelst der Post absenden, sondern an die bezügliche Ortsbehörde zur Veranlassung der Zustellung an die Parthei leiten, und da der Betrag, welcher dem Staatsschätze in dieser Beziehung an Portogebühren entgeht, gegenwärtig in Folge der Aufhebung der Patrimonial-Gerichte und der herrschaftlichen Aemter, und der allgemeinen Einführung landesfürstlicher Behörden eine beträchtliche Höhe erreicht; so hat das hohe Ministerium des Innern in Folge Annehmens des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 26. November d. J. Z. 6468 C., und im Interesse des, durch den erwähnten Vorgang beeinträchtigten Postgefälles die Landesstelle angewiesen, die politischen Behörden zu beauftragen, die Zustellung ihrer Erlässe an Partheien außer dem Amtesorte nur dann, wenn dieß durch besondere Gründe im öffentlichen Interesse geböthen erscheint, durch die zuständige politische Behörde, sonst aber unmittelbar durch die Postanstalt zu veranlassen, in welchem Falle von den Partheien die entfallende Postgebühr eingehoben werden wird.

Dieser Vorgang wird übrigens für die betreffenden Behörden selbst eine nicht unbedeutende Geschäftsvereinfachung zur Folge haben.

Wovon das Kreisamt im Grunde Dekretes des hohen Ministeriums des Innern vom 5. d. M. Z. 27116 zur Darnachachtung in Kenntniß gesetzt wird.

Goluchowski m. p.

*) Im Landes-Gesetzblatte vom Jahre 1851, VII. Stück, Nr. 48, Seite 123.

5.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 29. Grudnia 1851 *),

stanowiące, iż przy następnych fundacjach mszalnych pobór funduszowy do kongrui i dotacyi jałmużników wrachowany być nie powinien.

Zważając, że założeniom fundacyj duchownych służy za podstawę nie tylko sprawowanie służby bożej, ale razem i zamiar poprawienia bytu kapłana, Ministerstwo spowodowane jest wielorakimi zapytaniami rozporządzić, iż na przyszłość przy fundacjach mszy odprawiać się mających pobór fundacyjny tego rodzaju do kongrui i dotacyi mendykantów nie ma być wrachowywanym.

Thun m. p.

*) Rozporządzeniem rządu krajowego z dnia 7. Stycznia 1852, za l. 921 zawiadomiono o tem wszystkie konsystorze obrz. łac. i grec. kat., tudzież krajową izbę rachunkową, odpis zaś tegoż udzielono naczelnikowi komisji gubern. w Krakowie tym końcem, aby tamecznemu biskupiemu konsystorzowi jeneralnemu stosownie dał zlecenia.

5.

Erlass des Ministeriums des Kultus und Unterrichts vom 29. Dezember 1851 *),

wodurch bestimmt wird, daß bei künftig zu errichtenden Messenstiftungen der Stiftsbezug in die Kongrua und die Dotazion der Mendikanten nicht einzurechnen sei.

In der Berücksichtigung, daß der Errichtung der geistlichen Stiftungen nicht bloß die Verrichtung einer gottesdienstlichen Handlung, sondern auch die Absicht der Verbesserung des Selsorgers zu Grunde liegt, findet man sich durch mehrfache Anfragen zu der Anordnung veranlaßt, daß bei künftig zu errichtenden Messenstiftungen der Stiftsbezug in die Kongrua und die Dotazion der Mendikanten nicht einzurechnen sei.

Thun m. p.

*) Mit dem Gubernial-Erlaße vom 7. Jänner 1852 Z. 921 sind davon sämtliche lat. und gr. kath. Konfistorien und die Provinzial-Staats-Buchhaltung in Kenntniß gesetzt, dagegen dem Vorsteher der Gubernial-Kommission in Krakau dessen Abschrift zur geeigneten Verfügung an das dortige bischöfliche General-Konfistorium mitgetheilt worden.

